

3. Czy w sytuacji niestosowania się przez rolnika do wymogów podstawowych w zakresie zarządzania lub zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska w latach 2007 i 2008 i ustalenia/stwierdzenia takiej niezgodności po raz pierwszy w 2011 r., zastosowanie przy obliczeniu obniżki pomocy ma rozporządzenie Rady nr 1782/2003 w związku z rozporządzeniem Komisji nr 796/2004 czy też zastosowanie ma rozporządzenie Rady nr 73/2009 w związku z rozporządzeniem Komisji nr 1122/2009?

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1)
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników (Dz.U. L 141, s. 18)
- ⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 30, s. 16)
- ⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina (Dz.U. L 316, s. 65)

**Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 16 lutego 2017 r. w sprawie T-706/14.,
Holistic Innovation Institute/REA, wniesione w dniu 2 maja 2017 r. przez Holistic Innovation
Institute, S.L.U.**

(Sprawa C-241/17 P)

(2017/C 221/18)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Holistic Innovation Institute, S.L.U (przedstawiciel: J.J. Marín López, abogado)

Druga strona postępowania: Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (REA)

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu (piąta izba) z dnia 16 lutego 2017 r, Holistic Innovation Institute/REA, T-706/14, EU: T:2017:89.
- Stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora Agencji Wykonawczej ds. Badań Naukowych z dnia 24 lipca 2014 r. [ARES (2014) 2461172] kończącej negocjacje z Holistic Innovation Institute, S.L.U. i wykluczającej ją z uczestnictwa w europejskich projektach Inachus i ZONeSEC
- Przyznanie odszkodowania na rzecz Holistic Innovation Institute, S.L.U na zasadach określonych w pkt 177 odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Naruszenie prawa polegające na tym, że w zaskarżonym wyroku stwierdzono, iż REA miała kompetencję i nie przekroczyła granic zadań powierzonych jej w związku z zarządzaniem siódmym programem ramowym oceniając zdolności Holistic Innovation Institute i wykluczając ją z uczestnictwa w negocjacjach w projektach Inachus i ZONeSEC (pkt 39 zaskarżonego wyroku).
2. Naruszenie prawa polegające na interpretacji pkt 2.2.2 ust. 1 załącznika do decyzji 2012/838 w ten sposób, że REA może wykluczyć Holistic Innovation Institute z negocjacji w ramach projektów Inachus i ZONeSEC (pkt 126 zaskarżonego wyroku).

3. Naruszenie prawa polegające na tym, że w zaskarżonym wyroku zaskarżoną decyzję uznano za zasadną (pkt 67 zaskarżonego wyroku), pomimo iż decyzja ta odsyła w ramach uzasadnienia po pierwsze do decyzji Komisji z dnia 13 marca 2014 r. [ARES (2014) 710158], która wyklucza wnoszącą odwołanie z uczestnictwa w projekcie eDIGIREGION (pkt 57 i 60-62 zaskarżonego wyroku) i po drugie do końcowych sprawozdań z audytów 11-INFS-025 i 11-BA119-016 (pkt 63 i 64 zaskarżonego wyroku), podczas gdy zarówno decyzja Komisji z dnia 13 marca 2014 r. [ARES (2014) 710158] jak też końcowe sprawozdania z audytów 11-INFS-025 i 11-BA119-016 były przedmiotem skarg o stwierdzenie nieważności.
4. Naruszenie prawa polegające na tym, że w zaskarżonym wyroku przeinaczono ocenę przedstawionych dowodów stwierdzając, że REA „wielokrotnie” żądała od wnoszącej odwołanie określonych informacji (pkt 75 zaskarżonego wyroku), że „powtórzyła swe żądanie” w piśmie z dnia 14 maja 2014 r. (pkt 78 zaskarżonego wyroku) i że „pomiędzy REA i wnoszącą odwołanie wielokrotnie doszło do wymiany pism” (pkt 118 zaskarżonego wyroku).
5. Naruszenie prawa polegające na tym, że w zaskarżonym wyroku przeinaczono ocenę przedstawionych dowodów poprzez odesłanie w jego pkt 8, 77 i 78 do nieistniejącego dokumentu, którego brak było w aktach sprawy.
6. Naruszenie prawa polegające na tym, że w zaskarżonym wyroku stwierdzono zasadność zaskarżonej decyzji (pkt 80, 84, 94, 108 i 127 zaskarżonego wyroku), podczas gdy zaskarżona decyzja narusza pkt 2.2.2 załącznika do decyzji 2012/838 ponieważ odchodzi od pozytywnej oceny niezależnych zewnętrznych oceniających dotyczącej zdolności operacyjnych wnoszącej odwołanie „bez silnej i dobrze uzasadnionej argumentacji”.
7. Naruszenie prawa polegające na braku uzasadnienia zaskarżonego wyroku w części, w której stwierdza się w nim że „skarżąca [wnosząca odwołanie] nie przedstawiła żadnego dowodu pozwalającego podważyć rozumowanie [REA]” (pkt 58 zaskarżonego wyroku) i że jej pismo z dnia 2 czerwca 2014 r. dołączone do załącznika A26 do skargi „powtarzało część informacji znajdujących się w dokumencie wyjaśniającym wspomnianym w pkt 8 powyżej jednakże bez przedstawiania szczególnych informacji żądanych przez REA, wymienionych w pkt 7, 9 i 10 powyżej”.
8. Naruszenie prawa polegające na tym, że w zaskarżonym wyroku stwierdzono, iż harmonogram przewidziany w upoważnieniach negocjacyjnych przewidywał zakończenie negocjacji „w sposób orientacyjny” (pkt 130 zaskarżonego wyroku).
9. Naruszenie prawa polegające na tym, że w zaskarżonym wyroku błędnie stwierdzono, że nie przysługuje odszkodowanie za szkody i zadośćuczynienie za krzywdy poniesione w wyniku wydania zaskarżonej decyzji (pkt 147, 148 i 150 zaskarżonego wyroku).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia)
w dniu 12 maja 2017 r. – Ryanair Ltd/The Revenue Commissioners**

(Sprawa C-249/17)

(2017/C 221/19)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ryanair Ltd

Druga strona postępowania: The Revenue Commissioners